

ACHTERGRONDEN VAN GEESTELIJKE DENKRICHTINGEN

BERICHTDIENST

16 juli 1954.

Goedenavond vrienden.

Ik mag u misschien verzoeken om ons enigszins ter wille te zijn. We hebben nu nog de schade kunnen voorkomen, maar zo'n onverwacht geluid, juist op het moment dat wij overnemen, dat zou storingen tot stand kunnen brengen die ernstig zijn. Wilt u hiervan in het vervolg goede nota nemen, want het is toch wel onze bedoeling om het instrument met al onze krachten te beschermen en dat kunnen wij niet in dat enkele moment dat wij nodig hebben om over te nemen en een schrikreactie onaangenaam en in sommige gevallen gevaarlijk is. U moet mij niet kwalijk nemen dat ik u dit zeg, maar de omstandigheden nopen ons er wel toe, dat zult u begrijpen. (Naar aanleiding van het feit dat een van de aanwezige dames op de voorste rij tot tweemaal toe, tijdens het in trance gaan van het medium, een rollend voorwerp (een knikker?) laat vallen, wat bij het ten tweede maal vallen van dit voorwerp het medium kennelijk een schok geeft.)

Verder geeft de intelligentie de wekelijkse opmerkingen dat ook zij niet alwetend zijn, niet alles kunnen overzien en wij dus zelf goed na moeten denken en onze eventueel op- of aanmerkingen naar aanleiding van het gesprokene zeker naar voren dienen te brengen en vervolgt daarna met de "Berichtdienst".

BERICHTDIENST

In de eerste plaats is, op het ogenblik ongeveer 14 uur geleden, een vliegende schotel geland in Amerika in de staat Maine. De opvarenden hebben, in tegenstelling met vroegere gebruiken, thans getracht contact op te nemen met officiële instanties. Verdere ontwikkeling is ons niet bekend. Een gelijksoortige poging werd gedaan maar is mislukt in de USSR, de Sovjetstaten, waar de landing werd uitgevoerd ongeveer 50 mijl buiten Moskou. Echter zal deze poging o.i. wel worden herhaald, daar geen onaangename voorvallen zijn opgetreden. Ik geloof niet dat u daarover binnenkort iets zult horen in uw kranten, want dit impliceert een hele reeks ontwikkelingen die niet plotseling plaats kunnen vinden. Geloof, politiek, economie, de gehele verhouding van deze wereld moet aangepast worden aan dit gebeuren en er zijn zeer veel mensen voor wie dit niet acceptabel zal zijn. Ik denk alleen bv. aan het feit: "de mens is de koning van de schepping", dat is al een feit, hij is de koning van de aarde, niet van de schepping. Daar zou heel veel over gevochten kunnen worden en dat zou heel veel plotselinge hartstochten kunnen wekken, vandaar dat ik denk dat het nog voorlopig stil gehouden wordt.

Verder is er in Rusland - nu we er toch over spreken - wederom een kleine verandering gekomen in de machtsverhoudingen die o.i. op het ogenblik een vredelievendheid, een ijzige vredelievendheid van Rusland ten opzichte van de rest van de wereld waarborgt.

Dan hebben we vast kunnen stellen dat de sterkte van Rusland op het ogenblik door de Ver. Staten wordt overschat op grond van een aantal gekregen gegevens. Deze gegevens waren niet volledig juist, maar ook dit zal meewerken om althans voorlopig vrede te handhaven.

Een berekening van de lopende curven en koersen, leiden ons ertoe aan te nemen dat een langzame vermindering van conjunctuur op handels- en economisch gebied in zal zetten over ongeveer 4 maanden, om dan te continueren tot ongeveer einde 1955, daarna weer oplopend en een gelijke hoogte bereikende in het jaar 1956-1957, mits niet de omstandigheden voor die tijd reeds een totale omwenteling in techniek en economie mogelijk maken. Ik betwijfel dit op het ogenblik nog ten zeerste.

Verder is het misschien voor u interessant te weten dat enkelen van de ingewijden zich op het

ogenblik in Italië bevinden en één daarvan waarschijnlijk over enige tijd, enkele weken, zich hier reeds in Nederland zal ophouden. Dit is, een bijzonder interessant iets, omdat wij hiervan verwachten een zekere verandering in het geestelijk leven in Nederland. Daarmee heb ik dan zo ongeveer alle berichten gehad die op het ogenblik belangrijk waren en onmiddellijk voorliggen.

Vraag: Mogen wij nog weten vanwaar die vliegende schotels gekomen zijn?

Antwoord: U mag dat weten, maar u zou het allang kunnen weten, want wij hebben reeds twee jaar geleden verteld dat de vliegende schotels - de voertuigen hebben een enigszins andere vorm, sferoïde (bolvormig; Red.) wel - dat deze komen van Venus en Mars, dus van beide buurplaneten en worden bestuurd door een ras dat technisch zowel als moreel, hoger staat dan deze wereld en dat dezen verder niet thuishoren in dit zonnestelsel, dat ook verbindingen buiten dit zonnestelsel mogelijk zijn, hoe dat weet ik ook nog niet precies. Voldoende, ja?

Reactie: Ja, dank u.

ACHTERGRONDEN VAN GEESTELIJKE DENKRICHTINGEN

Dan geloof ik dat het verstandig is dat we nu even aan een onderwerp beginnen, vrienden. En voor vandaag heb ik misschien een wat eigenaardig onderwerp voor u. "Achtergronden van geestelijke denkrichtingen". U zult zeggen: wat heeft dat met politiek en economie te maken? Uiteindelijk een onderwerp dat toch op het ogenblik meer op de voorgrond komt bij u dan het zuiver geestelijke.

De achtergrond van alle denken is natuurlijk de ervaring, want door de ervaring wordt het gedachtebeeld ingeprent in het bewustzijn en dank zij het spraakvermogen kan de mens dit weergeven. Ook het dier kan een beperkte weergave geven van zijn bewustwording.

Wanneer wij nu godsdienstig bewust worden, betekent dit slechts dat wij een aantal voor ons onbekende factoren vaststellen, deze factoren buiten ons plaatsen en deze factoren vereren in de hoop dat zij voor ons niet bepaalbaar noch richtbaar, ten gunste van ons zullen intreden.

Dit is de grondslag van praktisch elke religieuze denkrichting en ook van praktisch elke esoterische denkrichting in haar beginstadium. Ik zeg uitdrukkelijk beginstadium, omdat ze later esoterisch vooral daarboven uitkomen. Nu gaat de mens zich een beeld vormen. Dit beeld wordt verkregen door kennis, overlevering en innerlijke waarneming. Deze gezamenlijk scheppen een wereldbeeld en wij vinden dan ook veel verschillende kosmologieën en kosmografieën, waar de kosmos wordt beschreven en ingedeeld naar het inzicht van een bepaalde groep van een bepaalde denkwijze. Wij weten ook dat elke groep geneigd is haar eigen denkwijzen superieur te achten, ook wanneer iemand een andere denkwijze durft te poneren. Denkt u maar aan het geval dat de wereld rond zou zijn. Hoe heeft men daar niet tegen tekeer gegaan? Hoe heeft men daar niet tegen gestreden? En toch was dat reeds 3000 jaar voordien bekend in China. Echter blijft in elke godsdienst, in elke esoterische beschouwing altijd één raadsel: vanwaar komen de openbaringen? Of die openbaring nu is een boek, of dat is een meester, of dat is een God, ach, dat blijft eigenlijk wel hetzelfde.

Maar er bestaat geen enkele esoterische richting en geen enkele godsdienst die niet berust op een openbaring. Dat is heel eigenaardig. Zelfs de godloochenaars openbaren zichzelf het feit, tenminste dat proberen ze te doen, dat er geen God is. Het is een onbewezen iets dat plotseling klip en klaar voor u staat. En dan staat u ermee, en dan kunt u verder redeneren, u kunt dat met redenen omkleden, met legenden, met verhalen en godsdienstige wetten, maar u blijft staan voor het eerste punt: het bewustzijn dat ergens vandaan komt en in de persoonlijkheid gewekt wordt. In hoeverre kan dat uit de rede stammen? Ik geloof dat wij praktisch geen enkel redelijk feit kunnen noemen dat ons zou leiden tot een voorstelling van een God in de wolken, noch dat er enig redelijk feit is wat ons een hel in het binnenste van de aarde doet veronderstellen.

Toch zal u bekend zijn dat deze stelling, n.l. een wereld boven deze wereld en een wereld onder deze wereld, bijna zo oud is als de mensheid zelf. De eeuwige jachtvelden van de

Indianen, het Walhalla van de Germanen, zijn al ver ontwikkelde vormen daarvan, maar we zien voortdurend een splitsing waarbij een deel van de wereld boven ligt. En aan de andere kant - denkt u maar aan de onderwereld van de Egyptenaren, de Hades van de Grieken, nietwaar, denkt u aan de duistere wereld, de onderwereld van de Germanen - bestaan er geheimzinnige, vreemde landen ergens onder de aardkorst, vol van kwelling, vol van leed.

Berust dit nu alles zo maar op een sprookje? Dat kunnen we toch niet aannemen. Nee, er zijn krachten die dit openbaren, niet in de vorm waarin men zich dit voorstelt, want dat Hades in de aarde ligt, in het binnenste van de aarde, dat is een symbolische voorstelling, men geeft "beneden" aan, het diepste punt. Wanneer wij spreken over de hemel als boven ons, dan geven we een hoogste punt aan. Schijnbaar is de kern van deze waarheid, dat de aarde wordt erkend als een sfeer die gelegen is tussen andere sferen, waarbij elk afdalen naar lagere sfeer, duisternis en ondergang betekent, terwijl elk opgaan naar een bovenliggende sfeer, naar een bovenliggend leven, betekent een vreugde, licht, zaligheid, noemt u het maar op, wat hebben ze daar al niet een termen voor? Dit alles, nogmaals, moet een grond hebben, dat kunnen we niet zo één, twee, drie opzij schuiven en zeggen: nu ja, afgedaan daarmee.

Vanwaar dit bewustzijn omtrent eigen taak en positie in deze wereld? "De geest" zegt u? Ja, maar hoe moet die geest zich bewust zijn van zijn precieze plaatsing, want, aannemende dat hij in eeuwigdurende cirkelgang het grote rad des levens zich voortdurend voorbij laat gaan, dan moet er toch een moment zijn waarop hij wel achter zich, maar niet voor zich kan kijken. Wanneer hij uit werd gedreven om tot bewustzijn te komen, geschapen werd in een lage sfeer, hoe kan hij dan weten dat die hoge sfeer bestaat? Ja, en dan komt het eigenaardige feit naar voren, dat dus schijnbaar de geest en het bewustzijn een kern dragen die kennis heeft.

De ziel schijnt niet alleen te zijn een levende kracht, maar schijnt bovendien een zeker bewustzijn te vermiddelen (door te geven; Red.) aan de geest, ofschoon dit bewustzijn niet in denken noch in een bewustzijn zoals wij dit omschrijven normalerwijze, vast te leggen is. Het is een geheimzinnig instinct, zoiets als het richtingsgevoel van een duif, een zich oriënteren op Krachten van de Oneindigheid. Ligt dit misschien dan als kern, als grondslag? Want dan wordt veel voor ons begrijpelijk. Wij streven naar een bepaald punt toe, alle dingen in het Al streven naar een bepaald punt toe. Maar wanneer wij dan naar een punt toe streven, dan hebben we een richting en normalerwijze zouden we zeggen: achter ons. Maar achter dat is bekend, dat kunnen we zien, onder ons niet, boven ons niet. Vergeet niet, in de tijd dat men sprak over de hemel bv. en een hel die ergens onder de vulkanen geborgen was, dat de mens niets wist omtrent de kern van de aarde, noch omtrent de luchten. De wijze van aanduiding en voorstelling is dus grotendeels traditioneel. Maar het bewustzijn bracht de mens ertoe in de hem onbekende richtingen van zijn, te projecteren duister en licht, en wel zo dat, waar stijgen mogelijk was en men het zonlicht op een grotere hoogte scherper, zuiverder, feller en warmer ervaart dan in de diepte, kon men het licht nemen als symbool van alle kracht en leven.

Deze gedachtegang vinden wij overal. Of de goden nu wonen in Wolk en Koekoeksheim of ergens op een berg, of de goden leven in een wereld die drijft op de wolken of dat ze ergens een vreemd, vreemd land kennen en een andere planeet - ook dat komt voor in sommige religies - de verdeling blijft altijd gelijk. Het kenvermogen van onze eigen toestand en staat t.o.v. de andere sferen, maakt voor ons blijkbaar een groot deel van het esoterisch- en religieusbewustzijn uit.

Ik hoop dat ik u tot zover duidelijk en zonder verwarring mijn mening uiteen heb kunnen zetten. Is dit niet het geval, dan kunt u hierover vragen stellen.... Juist. Wanneer wij dan verdergaan: overal, in elke godsdienst, in elke esoterische leer, vinden wij krachten boven ons die behulpzaam zijn. Er zijn altijd krachten die ons omhoog trekken, er zijn ook krachten die ons naar beneden zouden willen halen, maar die zijn toch altijd de zwakkere, tenzij wij zelf meewerken. Zou dit misschien het resultaat kunnen zijn van een qua sfeer ons in equilibrium (evenwicht; Red.) bevinden? Wij bevinden ons op het ogenblik - in onze sfeer zelfs nog en zeker dus in de uwe - in een toestand waarbij het kwaad nog mogelijk is, maar bij ons is de geneigdheid tot het kwaad niet meer aanwezig. Wij willen het kwaad niet meer, maar worden door ons begeren nog vaak tot minder goede daden gebracht, dat geef ik eerlijk toe. Daden die dan gesteld worden in tegenstelling met wat in uw sfeer gebeurt, hoofdzakelijk tegenover onszelf, vasthouden aan lievelingsdromen e.d., het niet afstand kunnen doen van een sigaar, een sigaret, een glas bier, het terug willen dromen naar de wereld, maar dan geïdealiseerd. Dat is onze grote zonde.

Maar bij u staat het alweer wat lager. Wat is nu dus het eigenaardige? Schijnbaar bevindt de geest die op de aarde zich beweegt, zich precies tussen twee mogelijkheden. Er moet een duistere sfeer zijn en een lichte sfeer, de mens is gericht op één kant, de mens is positief en niet negatief gericht. Maar in zijn positiviteit heeft hij toch nog steeds de mogelijkheid om het kwade te kiezen. In het kwade kennen wij uit ervaring ook weer grenssferen van waaruit het wederom opgaan naar uw wereld en ook naar de onze mogelijk blijft. Zou ik dan misschien mogen zeggen dat het bewustzijn van de religies en esoterische beschouwingen berust op het feit dat de mens een vorm is die zich bevindt in de middellijn van de grote cirkel van het zijn, waarbij twee elkaar gelijke helften tegenover elkaar staan?

Wanneer we het op deze wijze bezien, dan wordt ons duidelijk waarom onder de mensheid goed en kwaad zo in voortdurende balans zijn. Men leeft als het ware boven de as van de wip en de bewegingen die men maakt zijn continu minder hevig dan in de uiteinden, de sferen waar een voleinding van de vorm werd gevonden van de beweging, opgaand of neergaand, maar daartegenover met veel schokken en stoten en de mogelijkheid om met een kleine, zeer kleine gewichtsverplaatsing de beweging naar de ene kant of de andere kant te doen doorslaan. Is ook dit voor u acceptabel?

Nemen wij dit als achtergrond aan, dan kunnen wij van daaruit veilig verder opbouwen want, wetende dat wij in het midden ons bevinden en niet ergens anders, zijn wij in staat om ons in te spannen, wij willen iets zoeken van wat boven ons ligt. Dit leidt tot een onderzoek van alle materie eerst, van onze eigen wereld, wanneer we op aarde zijn, later van alle mogelijkheden van onze sfeer. Deze mogelijkheden, vrienden, zijn vele, maar wij voelen achter deze vele mogelijkheden voortdurend weer het grote geheim. In dit geheim ontdekken wij een kracht die ons steeds naar boven dringt, dit is ons eigen bewustzijn.

In ons, we hebben het zoëven reeds gezegd, leeft een Goddelijke Kracht, Die een bewustzijn heeft van de hoogst mogelijke bereiking, een instinctief kennen als het ware van de totale indeling van de sferen. Dit instinctief kennen richt ons en geeft ons stuwkracht en leidt ons tot zoeken en onderzoeken en wij willen al het onbekende elimineren, omdat wij moeten komen tot een voor ons aanvaardbaar wereldbeeld. Dit voor ons aanvaardbaar wereldbeeld, gezocht via de weg van de rede, leidt tot de stellingen van veel van de oude filosofen. Wij zien een zeer grote technische kennis, uitgedrukt in veel Veden (Veda's; Red.), wij zien een grote technische kennis uitgedrukt in vele oude filosofieën en beschouwingen. Deze oude boeken zijn niet zo dwaas, want zij geven aan een zeer grote kennis van wat op dit moment de wetenschap bezighoudt, in een heel ver verleden. Maar men is daar verder gegaan, men heeft conclusies getrokken omtrent het eigen wezen uit het uiterlijk bereik. Dit nu is zeer moeilijk.

Wanneer u een machine hebt en u moet dan gaan zeggen: ik ga die machine prijsgeven opdat, gezien het feit dat ik nu weet hoe de zaak werkt, mijzelf gelijk kan blijven, ik wil mijzelf blijven om zelf daadwerkelijk en niet geleid of bespeeld door machines, in mijn leven bewustzijn te zoeken, dan moet je daar zoveel voor prijsgeven dat het moeite kost, dat gaat niet zo gemakkelijk. En dan komt een tweede vorm van bewustzijn ons te hulp: het geloof. Er zijn zeer vele dingen die we niet kunnen bewijzen, zelfs niet kunnen overpeinzen, die we in een bepaalde vorm gegoten toch aanvaardden. Over de vorm kan gesproken worden, maar over de achtergrond over het algemeen niet. Die achtergrond is overal gelijk.

De godsdienst is dus een erkenning van eigen onvermogen, of beter gezegd, gebrek aan wilskracht om te komen tot een realisatie van alle erkenning in de natuur en de wereld, in eigen leven. Dit brengt met zich mee dat wij het geloof als vervangingswaarde gaan stellen voor de daad. Zo komt het genadegeloof en het wondergeloof tot stand. Niet omdat de wonderen nu eenmaal de wereld uit zijn, niet omdat het nu eenmaal zo is dat je, nu ja, toch met geloven niet verder komt, maar om de doodeenvoudige reden dat, als je nu eenmaal maar een geloof hebt, dan een makkelijker uitweg en een verklaring hebt, dat je voor elk gebrek van jezelf kunt stellen een kracht die dat compenseert. De behoefte aan harmonisch zijn plus het onvermogen om onszelf te brengen daartoe, leidt ons tot het geloof.

Uit dit geloof komt een richting voort die zich dat realiseert. Deze richting is dan wederom esoterisch. Zij zoekt de kennis die ligt achter het geloof en tracht, gesterkt door het geloof, hieruit wederom een daadwerkelijk bewust leven en beheerst leven op te bouwen.

Kijk vrienden, wanneer wij dit kunnen doen, dan kunnen we vanuit elke godsdienst weer komen tot de werkelijkheid. Wanneer wij de godsdienst alleen gebruiken als een compensatie voor onze gebreken, dan is het een droom en dan helpt ze ons niets, dan kunnen we net zo

goed Judas vereren, of Satan als Jezus, want dan blijft het toch precies hetzelfde, dan willen we alleen maar wat hebben. Dat is helaas vaak het geval, maar niet altijd.

Daar waar in de figuur van de God, de vereerde Macht in de godsdienst, het persoonlijk offer wordt gebracht, is elke godsdienst reeds een begin van zelfbeheersing, van discipline. Daarom zijn er zoveel godsdiensten geweest en zullen ze altijd blijven bestaan. Er is altijd weer een nieuwe weg te vinden om jezelf te disciplineren, er is ook altijd weer een nieuwe droom nodig om je eigen onvolmaaktheid te ontvluchten. De esoterie erkent deze onvolmaaktheid evengoed als de godsdienst. Maar onverschillig of zij uit de godsdienst voortkomt of niet, godsdienstig berust op een aantal feiten die erkend worden en kenbaar gemaakt kunnen worden, wij zien ook hier weer een erkenning van eigen onvolmaaktheid, daar gaat niets vanaf.

De esotericus zegt evenzeer als de godsdienstige mens: "wij zijn zondaars, wij zijn onvolmaakt", maar stelt in tegendeel van het geloof daarvoor in de plaats: "ik ben zondaar", d.w.z. ik ben een geringere kwaliteit, ik kan mijn eigen kwaliteit verbeteren, ik kan mijzelf geestelijk en lichamelijk opwerken, later in de geest verdergaan in deze richting en zo door mijn eigen werkzaamheid een groot bewustzijn bereiken. Uit dit bewustzijn kan ik dan wederom het Goddelijke benaderen.

Dit alles, mijn vrienden, leidt tot een overplaatsing van veel van deze principes in economie en politiek. Want dezelfde behoefte aan zekerheid en zelfverontschuldiging en aan genadeleer die de godsdienst soms maakt tot een zeer bekrompen iets, maakt de politiek tot een macht geregeerd door een heilig boek dat altijd gelijk moet hebben, met profeten die gestorven zijn en niet meer in kunnen grijpen. Datzelfde denken en zoeken, dit complex van minderwaardigheid, leidt tot een zoeken naar een of andere kracht die ons steunen zal. Of dit nu de heilige machine is of de heilige Alliacus men zoekt naar het systeem, men zoekt naar de economische verhoudingen, men probeert in statistiek uit te drukken het gehele bestel van de wereld, volledig ingedeeld, evenzeer als de theoloog dat doet in zijn theologische beschouwing. Maar het gaat niet. Wanneer men dogmatisch wordt gaat het niet, want er is één factor die juist in het begin zo sterk tot uiting kwam bij het begin van de godsdienst, bij het begin van de esoterische leerschool en die ook later in alle aspecten van het leven tot uiting moet komen: ik moet handelen, ik moet dragen, ik moet doen, niet voor mijzelf maar voor een ieder, ik heb geen recht om iets van een ander te vragen, ik heb alleen recht een ander iets aan te bieden. Kijk, dat principe dat moet door gaan werken in de gehele wereld, dat moet net zo goed in de fabriek als op het land gelden en daarvan moet de minister evenzeer overtuigd zijn als de werkman.

Wanneer dit esoterisch streven, het zelf werkzaam zijn, het afstand doen van dogmatiek, het niet geloven aan heilige formules of aan krachten die alles wel weer in orde maken, wanneer dit opzij wordt gegooid, dan zullen we in de wereld zien herrijzen de werkelijke mensheid die wederom het paradijs betreden kan, want vrienden, de achtergronden van de esoterie en van de godsdienst zijn de achtergronden van het werkelijke bestaan en daar kan niemand iets aan doen. De achtergrond van het leven is gelijk aan die van de godsdienst en de esoterie, omdat dat beide zijn de mens. De mensheid, evenzeer als de geest, zij zoeken naar een verhouding waarin zij volledig zichzelf kunnen uiten, bereikende het ideaal waarover ze dromen. En of we dat zetten in politieke termen of in religieuze, het blijft gelijk. Daar achter de mens en in de mens die geheimzinnige Kracht, de ziel die haar niet uitdrukbaar bewustzijn neerlegt in het hele wezen en tegen de mens zegt: dit is beneden je, dit is de hel, en dat staat boven je, dat is de hemel, zo, vlucht voor die duisternis en bereik dat Licht.

Zo is het geschapen met de wereld eens in den beginne, zo heeft het als een droom de eerste mens reeds opgejaagd uit de duisternis van zijn hol naar het licht dat de bliksem ontstoken had in een boom die gestorven was. Zo jaagt het op het ogenblik de geleerden en wetenschapsmensen voort in de laboratoria, zo jaagt het u voort, zoekend naar geestelijke wijsheid en waarheid. Wij willen bereiken wat wij in ons voelen, maar dat kunnen we nooit doen door een ander erom te vragen. En dat is de grootste waarheid van de esoterie, van de godsdienst, van de filosofie, zij zeggen u steeds weer, gehoorzaam de Wet, de Wet die je maakt tot een klein, onbelangrijk deel van een geheel, dienend het geheel en nooit regerend. Zelfs wanneer je een verantwoording draagt voor het geheel, moet je dienen. Geef jezelf zoals vele groten zichzelf gegeven hebben, zoals Jezus zich geofferd heeft, zoals Mohammed zich geofferd heeft, zoals Boeddha zich geofferd heeft, vluchtend uit een volheid, komend tot de beperktheid en bekrompenheid van mensen die zichzelf geestelijk hadden kunnen overvleugelen, verwerpend

een wereldheerschappij die hen aan de voeten gelegd werd, omdat zij wilden bereiken niet het lagere, niet bereiking op dit peil maar het Hogere.

Daarom heb ik dit vandaag aangesneden, vrienden, want het is een deel van het proces wat zich afspeelt, geheimzinnige planeten gaan haar invloed op de wereld werpen, krachten uit het Al snellen de aarde tegemoet om deze aarde te helpen. Op de aarde zelf is geest en mens samen verenigd in één wanhopig pogen om dit uitbreiden op één vlak, dit teruggrijpen naar beneden te voorkomen, om de mensheid te maken van een zelfzuchtige horde beesten tot een grote schare bewust dienende geesten die de eeuwigheidsgedachte weten te verwerklijken, in welke sfeer zij ook bestaan.

Dat is een deel van een onderwerp waar men ons over gevraagd heeft. U zult in de loop van de tijden hier meer over horen, maar onthoudt u één ding: reeds nu wordt bepaald wat zal voortbestaan en wat niet, want op het ogenblik is de splitsing van de wegen zeer nabij. De wereld kan gaan kiezen: de weg van de bekrompenheid in geloof en andere dingen, van zelfzucht van een: "ja, ik zal wel bidden en dan moeten zij het maar voor me doen", van armzalige hulpeloosheid zonder meer, die een egoïstisch streven bij eigenbereiking, wie niet bereikt misacht, en de andere weg: de weg van hen die dienen, de weg van hen die laten we het maar noemen ware Christenen zijn in de echte zin van het woord, die, ofschoon ze misschien qua politiek standpunt, qua religieuze beschouwing, esoterische leerstelling ver uit elkaar liggen, toch tot elkaar zullen komen, omdat zij het zijn die het nieuwe rijk op deze wereld, het rijk van de bewustere, de betere geest opbouwen en voorbereiden. Ik dank u voor uw aandacht. Goedenavond.

DE GEESTELIJKE ONTWIKKELING VAN DE MENS

(VERVOLG)

Goedenavond vrienden. (intelligentie de geestige Henri)

Ik mag voor u het eigen gekozen onderwerp dan verder vervolgen, geloof ik, is het deze keer, hè?

Reactie: Leiding: Ja. Er is 14 dagen geleden een onderwerp opgegeven, daar is van behandeld a. en b. We zouden nu dan c krijgen: de openbaring van zijn deelgenoot zijn in de Goddelijke Harmonie, terwijl d is: het zich in vrijheid overgeven of oplossen in de Goddelijke Harmonie.

Spreker: Ja, ik weet niet of ik in staat zal zijn om deze 2 onderwerpen hier ineens af te handelen. Het gaat hier dus over de mens, dat heeft u toch allemaal goed begrepen, hè?

Ja, hoe kan de mens bewust deelgenoot zijn van de Goddelijke Harmonie? Ik weet het niet, maar het lijkt mij zo dat iemand die in zijn eentje fluit studeert, zich geen deel voelt van een orkest, maar op het moment dat hij meeloopt in de fanfare of in het harmoniegezelschap, zich wel degelijk in harmonie voelt met al die andere instrumenten. En waarom, omdat hij zijn eigen partij blaast, nietwaar? Zo gaat het altijd, de mensen blazen hoog van de toren, er zijn blaaskaken, opgeblazen padden en wat dies meer zij, maar hoe zij ook blazen, ze kunnen alleen maar de Goddelijke Harmonie vinden wanneer ze meeblazen met die Goddelijke Harmonie, dus m.a.w. om de Goddelijke Harmonie te vinden, vrienden, moet je een klein beetje van die Goddelijke Harmonie in jezelf vinden.

Ja, en wat is nu eigenlijk de bindende kracht van het harmoniegezelschap? Dat is toch wel de begeerte om muziek te maken. Punt één. Maar al wil je nog zo graag muziek maken, als je nu alleen maar behoefte hebt aan van die hap-die-del-die-da-muziek, weet u wel, zo miauw-miauw-baboe-boe-boem, dan kom je in het harmoniegezelschap eigenlijk niet goed terecht. Dan zeggen ze: ja, het past eigenlijk niet, hè, dat is onzin, die kunnen we hier niet gebruiken. Dus je moet schijnbaar, wil je in het harmoniegezelschap passen, niet alleen hebben de behoefte om muziek te maken. En dan moet je bovendien nog hebben de capaciteit om een instrument althans te leren beheersen, want ze willen je graag leren hoe je het instrument

moet bespelen, maar je moet toch eerst wel eens even bewijzen dat je nu werkelijk ook een hoorn of een tuba of een saxofoon of wat er nog meer is, kunt bespelen.

Nou, dan zou ik zo zeggen, is het dan eigenlijk heel erg duidelijk, wanneer wij ons bewust willen worden van de Goddelijke Harmonie en ons deelgenootschap daarin, ja dan moeten wij toch allereerst wel eens beginnen met ernaar te verlangen. Niet zo maar zeggen: nu ja, was ik nu maar gelukkig, nietwaar, dat is hetzelfde als die boer die in de stad kwam bij een symfonieorkest, toen zeiden ze tegen hem: mijnheer, u heeft nu deze hele bijeenkomst betaald, wat zullen wij voor u spelen? Toen zei die boer: nu ja, je pijpt maar een deuntje.

Dat is natuurlijk, dat kun je niet doen, dat is nu precies hetzelfde als wanneer u zegt: ik wil zo graag gelukkig zijn. Geluk is een deel van die Goddelijke Harmonie, daar kun je niet omheen, Goddelijke Harmonie dat is werkelijk iets waar ook het geluk en de vrede en al die dingen die u apart zoveel verlangt, bij horen. Maar ja, je kunt het bekijken zoals je wilt, je moet verlangen naar iets bepaalds. Wanneer wij zeggen: "wij willen iets van het Goddelijke in onszelf voelen", dan moeten we toch eerst wel eens even gaan zorgen dat we zelf een beetje op het Goddelijke worden afgestemd, nietwaar? En dat kunnen we natuurlijk alleen doen door zoveel mogelijk zo te handelen als we denken dat het Goddelijke wenst dát we handelen. We moeten ons denken en ons handelen en ons doen gaan beperken. We moeten niet meer gaan zeggen: nu gaan we denken over morgen of we gaan denken over - wat is er op het ogenblik - o ja, de tour de France, u weet wel, ratelende beentjes. Zo heeft ieder zijn eigen onderwerp. Maar als je daar zo over zit te denken, dan heb je eigenlijk teveel aandacht voor alles wat buiten je ligt.

Wat is een deel van de goddelijke taak die je hebt? Wel, de Goddelijke Wetten zoals die in u speciaal leven tot uiting te brengen zonder een ander leed te doen. Nu ja, lastig, erg lastig. Maar als je dat doet, dan begin je jezelf als het ware af te stemmen. En nu moeten er voor de één meer slaagjes gedraaid worden dan voor de ander, net een radiotoestel, als je ergens afgesteld staat op Londonderry en je moet uit de derrie naar Hilversum, dan moet je een paar slagen draaien. Maar zit je nu toevallig bij de Bells, dan is het maar een klein stukje. Of ben ik verkeerd ingelicht? Ik weet er nog wel wat van, hoor, niet veel maar ... Nu, zo gaat het bij een mens ook, de ene mens is nu eenmaal meer gebonden aan conventies en begeerten en alles wat hij nu zo'n klein beetje graag wil zijn, dan de ander, maar je moet komen naar dat punt waar je zegt: ik doe niets als ik niet overtuigd ben dat het goed is. Erg eenvoudig, maar dat betekent dat je een hele hoop dingen niet kunt doen, erg onaangenaam. Maar ja, je wilt die Goddelijke Harmonie hebben, je wilt er deel aan hebben en nu voel je: ik probeer zo goed mogelijk te zijn. Wat dan? Ik probeer zo goed mogelijk te zijn, ik voel mij steeds dichterbij naar die Goddelijke Harmonie toekomen. Zo nu en dan lijkt het wel of 't een beetje schettert, het toestel staat niet helemaal juist afgesteld, maar ik heb er toch al deel aan.

Dus wanneer wij streven naar de volmaaktheid in onszelf, dan gaan we deel uitmaken van die Goddelijke Harmonie en worden we er ons van bewust. U bent het nu ook, hoor. Elk mens heeft zijn antenne aanstaan, en wat voor andere stations er ook doorheen krassen, of het nu schoonmama is of een politieke redevoering of zorgen om het dubbeltje of wat is het, het centje van Drees, ja, wat je ook allemaal voor stations aan hebt staan, er is één station dat zit altijd op het toestel en het is zo sterk dat je hoort het door die andere meestal wel een klein beetje heen. En dat is nu die Goddelijke Harmonie. Die is er, in u ook, maar u heeft geen tijd om ernaar te luisteren, want per slot van rekening, of je nu op de pensioengerechtigde leeftijd een toeslag krijgt naar gelang de levensbehoefte of dat je het moet doen met een bedelcentje, ja... en of de dominee nu preekt over Johannes 4 of over David en Batseba, dat is ook de moeite om over te praten, hé, vooral sedert ze er een film van gemaakt hebben, nietwaar? Ja, menige dominee probeert filmacteur te worden. Ja, dat is hier niet zo erg, geen bezwaar tegen, hoor, maar ik wil maar zeggen, als je je daar mee bezig houdt met die oppervlakkige aspecten, dan zeg je: wat zegt Drees en wat zegt de tour de France en wat zegt schoonma, o nee, hé? En dan ben je zo druk bezig dat je niet hoort dat station wat er tussendoor zit.

Ja, er zijn mensen die houden de Goddelijke Harmonie voor een Mexicaanse hond in het leven, dan zeggen ze: waar heb ik nu eigenlijk een geweten voor? Als ik eens een keer wat leuks doe, dan denk ik later: "had ik het maar niet gedaan, want het was toch niet goed", wat heb ik er dan aan? Ja maar, en dat is een hele grote "maar", wanneer je dit voelt, wanneer je achter alles dat bepaalde verlangen, die vrede aanvoelt, dan ben je toch verstandig als je zegt: ik vind het aardig, dat geluid er tussendoor lijkt me beter dan wat ik nu heb. Dan kun je toch zoeken totdat je dat stationnetje gevonden hebt? Juist, zo gaat het met u ook, wanneer u bewust wordt van het feit dat de Goddelijke Harmonie in elke mens doorwerkt, dan is er

verder niets om te sputteren, dan ben je er, want dan heb je reeds bewust deel aan de Goddelijke Harmonie. Maar hoe kun je dat nu in jezelf tot uiting brengen? Wel door steeds je best te doen, die harmonie steeds groter te maken. Wanneer je iets doet en je denkt: nu voel ik me niet zo gelukkig meer, niet zo prettig harmonisch, ik heb zo'n beetje ruzie met mezelf, dan zeg je: o, stop, goed maken, andere kant uit, nietwaar?

En nu zou het natuurlijk erg makkelijk zijn als er op de wereld een heel stel hemelse verkeersagenten stond met eenrichtingbordjes en pijlen en bekeuringen: denkt erom, juffrouw u rijdt de verkeerde kant uit, eenrichtingsverkeer naar de harmonie, stop, boete betalen.

Maar zo gaat het niet, u weet het wel, want u ziet die bordjes, hoor, je doet het maar zelden per ongeluk. Maar op die weg daar zijn allemaal van die alziende ogen ingebouwd. Ja, ik ben zelf het alziend oog dat je hele levensweg beoordeelt, en dat zegt: "het is niet goed zoals u gaat" en ik rij dan toch door, dan grijpt vandaag of morgen het noodlot, het onharmonische in jezelf, je bij je kippenekje en dan zeggen ze: "de rekening", maar eerder niet. Je weet nooit wanneer dat komt. En als je je nu bewust bent dat je zoveel dingen zo gek gedaan hebt in je leven, ja, dan heb je eigenlijk voortdurend angst en wie bang is in het leven heeft ook geen harmonie.

Je moet kunnen zeggen: alles wat ik vroeger heb gedaan dat zet ik opzij, aan de kant, van nu af aan ga ik het zo goed mogelijk doen en als ze mij nu zoeken die kant uit met dat boetebriefje en ik rij zo, dan loop ik daar lekker net onderdoor. En nu is het gekke dat, hoe meer je die zekerheid krijgt: "wanneer ik maar naar mijn geweten, naar de Goddelijke Wet die in mij is mijn weg ga, als ik daar maar naar leef, dan valt het andere weg", hoe meer je dat je bewust wordt hoe meer je niet alleen bewust deel hebt aan de Goddelijke Harmonie, maar hoe groter die in je wordt en dan krijg je op een gegeven moment dat eigenaardige van sommige mensen - het zijn soms niet eens de prettigste hoor, ze lijden soms erg - maar die hebben dat toch, dan zeggen ze: ja, ze zien eruit als spoken en ze zijn ziek en ze zijn nergens nuttig voor, maar kijk ze nu toch eens aan, als je alleen dat gezicht al ziet, dat straalt, het is net alsof die uitstraling licht brengt, ze hebben hun eigen zonnetje bij zich.

Die mensen die hebben al wat meer harmonie. En u wilt die harmonie natuurlijk allemaal graag hebben. Nu is er maar één ding voor: als u deel wilt hebben bewust aan die Goddelijke Harmonie, niet denken dat het hele fanfarekorps klaar staat te wachten tot u komt, maar voor uzelf vasthouden: ik wil en ik ga alles doen wat ik doen kan om mee te spelen in dat eeuwige concert dat is de lof van de hele schepping aan de Schepper. En op het moment dat je dat voornemen maakt, dan heb je er deel aan, en hoe meer je jezelf moeite geeft om dat deel ook werkelijk zelf te dragen, hoe sterker je erin wordt, tot een moment dat je zegt: ja, wat kan het mij eigenlijk deren, ik heb de hele Goddelijke Vrede, de Vreugde, de kracht, de Macht in mij, waar zal ik mij druk over maken? Als de wereld vergaat of niet, ik leef in God, God leeft in mij en de rest, nu ja, laat ze die maar naar ome Jan brengen, dat interesseert me niet meer.

En als je op zo'n manier begonnen bent, moet je niet denken dat je nu over 2 weken zalig in onbewustheid van al het lelijke de wereld doorschrijdt, zover breng je het niet in een leven misschien, maar je kunt het wel zover brengen, dat op een gegeven moment het net lijkt alsof je de engeltjes hoort zingen, dan ben je zo gelukkig en zo vredig in jezelf. Ja, wat moet je dan eigenlijk nog zeggen? Dan zijn er geen woorden meer, dat is iets zo moois dat is net als zee-licht op een donkere avond, iets waar je stil van wordt en waar je vol bewondering naar staat te kijken. En dan kun je alleen nog maar zeggen: God, wat is de wereld mooi en wat is het leven goed en wat bent U vandaag dicht bij me.

Nou, en dat is eigenlijk de hele kwestie, nietwaar? Als ik het niet netjes gedaan heb dan vertel je het maar, hoor. Ik hoor daar al weer ijdellijk mijn naam, zelfs mijn scheldnaam gebruiken. Ik heb toch eerlijk geprobeerd om het netjes te doen. En wat iets meer is, wat ik u gezegd heb, vooral dat laatste en dat geldt ook voor u op dit moment:

Als je een Goddelijke Harmonie wilt hebben, dan moet je er nu mee beginnen, dan krijg je tenminste wat behoort van je leven, dan ben je gelukkig. En valt er een atoombom op je kersenpit, dan merk je het niet eens, want de Goddelijke Harmonie bestaat door alle tijden, alle sferen, alle eeuwen. Dan zeg je hoogstens: hé, ik ben mijn lichaam kwijt, nou, nou, dat is een hele opluchting. Dus maak je nu maar nergens druk over als alleen maar over die Harmonie en begin er vandaag aan, dan doe je voor jezelf een goed werk en je medemensen zijn er gelukkiger mee.

Nou, mijn afdeling geweest. Vrienden, pauzeert u, ik ben uitgesproken. U krijgt dadelijk een waardige en ernstige "vragenrubriek", die zeker daar waar ik gefaald zou hebben, de kans ziet

om al de feilen op te nemen alsof het een steekje was van de kous die gevallen is. Goedenavond.

VRAGENRUBRIEK

Allereerst nog een paar vragen en de antwoorden daarop, die op de bijeenkomst van 9 Juli jl. zijn behandeld en niet konden worden opgenomen met het oog op de plaatsruimte.

Vraag: Volgens de Yoga-ademhalingstechniek ademt men met de lucht ook prana in. Deze oud-Hindoe term komt overeen met het Westerse begrip zuurstof.

Zijn beide stoffen identiek en zo nee, wat is prana?

2. Geld als remplaçant voor individuele menselijke arbeid of dienst, zowel als voor natuurarbeid (land- en mijnbouwproducten etc.), vertegenwoordigt als zodanig ook menselijke levens tijden die voor die arbeid of dienst benodigd waren. Elke menselijke arbeid en dienst en ook elke natuurarbeid is bovendien van verschillende kwaliteit. Deze kwaliteiten worden bepaald door de menselijke individuele waardering, doch wordt uitgedrukt door anonieme kwantiteiten, o.i. door hoeveelheden geld, waaruit dus de levens tijden verdwenen zijn. Het is tot nog toe niet mogelijk geweest om deze kwaliteiten en levens tijden op andere wijze uit te drukken. In welk opzicht is hierin een verandering te brengen zonder in een Bellamy-huishouding te vervallen of zonder een uitsluitende liefdesdienst-geldloze-huishouding te creëren?

Antwoord: Prana staat gelijk aan radongehalte, radongehalte is een bepaalde actieve stof die uitwasemt uit de aarde, ontstaan door de activiteit in de kern van de aarde en mede noodzakelijk is voor de levensbehoefte. Wanneer deze op een regelmatige wijze aan het lichaam wordt toegevoerd in goede hoeveelheden, ontstaat een zo groot mogelijk en zo rationeel mogelijk functioneren van het lichaam, hierdoor een mogelijkheid tot grotere evenwichtigheid van de geest. Hierop berust de gehele methode van Yoga-ademhaling.

Verder wordt bij de Yoga-techniek tevens nog gebruik gemaakt van het onderling sluiten van bepaalde veld- en stroomketens in het lichaam. Hiermee houdt men tevens weer rekening met dit z.g. prana, met deze levenskracht. Deze levenskracht is inderdaad een bestanddeel van de atmosfeer en zij verschilt in dikte en in optreden na gelang de plaats waarop men zich bevindt. Over het algemeen is het voor de mens zeer moeilijk te leven in een zuurstofarme atmosfeer. Ik denk hier bv. aan grote hoogten. Echter in dergelijke gevallen kan het voorkomen dat door de gunstige gelegenheid van de plaats een zeer groot radongehalte aanwezig is. Dit impliceert dat daar dus een grotere evenwichtigheid en een groter lichamenlijk welzijn kan worden bereikt, mits men zich aan kan passen aan de zuurstofverhoudingen. Ik geloof dat hier tevens de conclusie uit is te trekken dat zuurstof en prana dus niet identiek worden geacht te zijn.

Vraag 2. Ik geloof dat daarin geen verandering is aan te brengen aangezien de enige methode om tot een volledige verrekening van genoemde waarde te komen, zou zijn zich baseren op statistiek. Statistiek is echter ten opzichte van menselijke waarde, de grootste leugenaar die er bestaat. Ik meen dus inderdaad dat wij moeten komen tot een samenleving waarbij de dienstbaarheid een vreugde, een noodzaak is voor de mens, dus inderdaad liefdedienst en waarbij de financiële beloning van de arbeid secundair wordt.

Vraag: Er zijn mensen die beweren dat een overgegangene enige maanden slaapt voordat hij tot bewustzijn komt.

Antwoord: Voordat ze tot bewustzijn komen. Ja, kijkt u eens, overgegangenen slapen niet in de zin van reële slaap, voor ze tot bewustzijn komen, maar de praktijk wijst uit dat praktisch een ieder, gezien het bewustzijnspeil wat op aarde normalerwijze wordt bereikt, enige tijd doorbrengt in een afgeslotenheid waarin een volledig beleven van eigen leven plaatsvindt.

Ik vermoed dat u met die droomtoestand of met die slaap dat bedoelt. Dit is inderdaad waar, maar is niet te bepalen op duur en loopt ongeveer 7 à 8 uur tot enkele jaren toe. Dit ligt aan de persoon zelf en de wijze waarop herbeleving plaatsvindt. Wij kunnen zeggen dat voor de doorsnee mens op het ogenblik echter deze periode ligt tussen de 48 en de 124 uur.

Voldoende voor u?

Reactie: Dank u wel.

Vragen van 16 Juli.

Vraag: Door de eerste spreker is het symbool de wip of weegschaal gekozen, waarop de mens geplaatst is om het goede (de hemel) of het kwade (de onderwereld) te kiezen. M.i. is dit beredeneerd vanuit de rede. Maar er is toch ook nog de liefde in welke vorm ook, welke hem kan leiden en richten. Wat is hierover uw mening?

Antwoord: Leiden en richten door de liefde kan alleen, wanneer de liefde ook in de mens leeft. In een dergelijk geval krijgen wij dus te maken met een mens die het goede kiest, gedreven door de liefde. Wij beschouwen niet alleen dit zinnebeeld als een zinnebeeld van de rede, ofschoon we natuurlijk vanuit de rede alles trachten te benaderen, want wanneer wij beginnen met te spreken over genade etc. dan zijn er zeer veel mensen die deze dingen beschouwen als een gave of gift waarvan ze vrijelijk gebruik kunnen maken, zonder enig risico of enige verantwoording. De werkelijke Goddelijke Liefde is groter, want wanneer men u iets schenkt, kent u de waarde daar niet van, maar u wordt voortdurend in de gelegenheid gesteld om uzelf te verwerpen. Dit is de Grote Liefde, deze Grote Liefde laat geen absoluut verloren gaan, geen eeuwige verdoemenis toe, maar ze vraagt wel degelijk van u, dat ook uzelf meewerkt om het bewustzijn te bereiken. Als zodanig is de Grote Genade dus, dat men altijd nog een kans heeft, maar aan de andere kant zegt deze Grote Liefde ook: u zult vriend, vriendin, betalen voor elke fout die u maakt, en u zult vreugde en vrede ervaren uit al het goede dat het uwe is opdat u begrijpt Mijn Wet en Mijn Wezen. Is dit voldoende beantwoord?

Reactie: Ja dank u.

Reactie: In verband met de vijfpuntige ster zou ik graag de aandacht erop willen vestigen dat materiële machten als het Russische, Japanse en Amerikaanse leger de vijfpuntige ster als symbool gebruiken. Dit klopt niet erg met de ideële betekenis bij deze Orde.

Antwoord: Ik geloof dat in veel gevallen van een misbruik sprake kan zijn. Ik weet dat bv. het Rode Kruis misbruikt is voor munitietransporten etc. in oorlogshandelingen. Ik geloof niet dat één van u daarom de organisatie van het Rode Kruis minder zal achten.

Wanneer wij bovendien rekening houden met het feit dat op het ogenblik regerende machten, bezig zijn om de aarde in een nieuw evenwicht te brengen en de mensheid een grotere gelegenheid tot ontwikkeling te geven, dan zou het wel eens kunnen zijn dat deze keuze, zij het niet bewust, toch onbewust is gebeurd en dat deze keuze dus wijst op een leiding die uiteindelijk ook tevens de verdraagzaamheid inhoudt. Wij hebben n.l. dit symbool niet alleen. Het is niet alleen het teken van onze Orde, maar het is datgene wat wij het hoogst als zinnebeeld voor deze toestand in deze wereld respecteren en vereren. Degenen onder u die weten van de grote bijeenkomsten die soms gehouden worden ergens in het dal van de Himalaya, die weten ook dat bij de opstelling daar, wordt gebruikt voor de niet-ingewijden, terzijde, voor de ingewijden en adepten: halve maan, voor de aan het offer deelnemende: de vijfpuntige ster. En daar zien wij dus ook een geheel andere groepering en organisatie dit symbool naar voren komen. De ster is het teken van deze tijd en de grote mogelijkheden die daarin schuilen. Vandaar dat ze door ons als symbool werd gekozen. Is dit voldoende voor u?

Reactie: Dank u wel.

Vraag: Kunt u nader aanduiden waar de Vliegende Schotel in de U.S.A. is geland en de Amerikaanse tijd?

Antwoord: Dat kan ik u op het ogenblik niet mededelen, de "berichtendienst" is voor mij niet bereikbaar. Ik zou dus moeten refereren aan hetgeen daarover is medegedeeld in het begin van de avond.

Vraag: Hebt u in uw sfeer ook contact met Venus en Mars? Worden wij als dezelfde soort wezens beschouwd als zij, al staan zij dan hoger dan wij? Zijn ze minder egoïstisch? Worden in uw sfeer al die verschillende godsdienstige opvattingen van deze sfeer weer voortgezet? Is daar ook één kerk die zich de alleen zaligmakende noemt?

Antwoord: Ik geloof dat het laatste een vergissing is, er is niet één alleen zaligmakende kerk, maar er zijn er wel ongeveer 35. En voor de rest, inderdaad, het leven zet zich bij ons normaal voort, en daar gaat een lange periode van bewustwording overheen voordat een realisatie van het algehele van het kosmische, van het zijn doorbreekt tot iedere geest, zodat wij, ook in onze groeperingen, vaak nog mensen vinden die alleen vanuit een christelijk standpunt, of

alleen vanuit een boeddhistisch standpunt, islamitisch standpunt misschien, komen tot een benadering van de waarheid. Wat betreft verkeer met andere planeten over het algemeen, de voorstellingswerelden, begripswerelden verschillen zover van de onze in veel gevallen, dat het ons onmogelijk is deze volledig in ons op te nemen. Er zijn natuurlijk mensen onder ons, of wezens zoals u ons misschien liever noemt, die een studie maken van genoemde objecten, maar ik geloof niet dat hun waarnemingen op het ogenblik voor de aarde belangrijk zijn, en voor onszelf kunnen wij zeggen dat dit contact slechts zelden tot stand wordt gebracht en dan nog alleen over wat u zou noemen: morele en godsdienstige zaken dus. Inderdaad zijn deze wezens minder egoïstisch dan u, zij kennen echter een veel straffere organisatievorm, dat ligt in de ontwikkeling van het ras daar. Ze zijn humanoïde d.w.z. hebben een mensachtige verschijning. Ik hoop dat dit voldoende beantwoord is.

Vraag: Dezer dagen is er een fossiel van een walvis met 9 poten gevonden...

Antwoord: 7 poten.

Reactie: Oh, 7 poten, hier staat 9 poten hoor, vriend, ouderdom naar schatting...

Antwoord: 20 miljoen jaren.

Vraag: 20 miljoen jaren. Hoe lang geleden heeft dan de Schepping plaatsgevonden?

Antwoord: Nou, als u nu neemt vijfhonderdduizend miljoen jaren en u zet daar tien nullen achter, dan heeft u het begin van het ontstaan van uw eigen zonnestelsel. Voor de hele schepping kan ik het u helaas niet zeggen, omdat ik niet beschik over een uitdrukking die een dergelijk getal hier zegbaar maakt. Maar stelt u zich maar voor dat ik "één" zeg en dan een kwartier lang, nul, nul, nul zit te zeggen, dan zijn we er ongeveer in de buurt. En kan ik verder nog meedelen overigens dat dit geen walvis is, dat dit een valse constructie is, het is geen walvis maar is één van de eerste zoogdieren die amfibisch leven, inderdaad pootachtige uitwassen had. Dit zijn echter geen poten in de werkelijke zin van het woord, maar vergroeide vinnen. Ik hoop dat dit voldoende is.

Vraag: Kunt u ons vertellen wat verstaan wordt onder de zeven Eloï?

Antwoord: Dit zou ik niet kunnen zeggen, de uitdrukking is mij onbekend. Wilt u soms nader preciseren?

Reactie: Jawel. Rudolf Steiner heeft daarover geschreven dat dit stralingen zijn waarvan Jezus er één zou zijn, dus uitstralingen in de persoon van Jezus. Jezus zou dus één van de zeven Eloï's zijn.

Antwoord: Ja, het is waarschijnlijk een bedoeling dat er 7 engelen zijn, want de Elohim behoren - niet de Eloï, maar Elohim - behoren tot het hiërarchiek stelsel dat ook de Joden kennen en zijn daarin een bepaalde soort geest, leidende geest. Dan zou ik kunnen zeggen dat er geen zeven zijn van dergelijke geesten en dat Jezus niet één van hen was, maar ik kan wel tot uitdrukking brengen dat, wanneer wij spreken over uitstortingen van de geest, dat er per ras één is, dus per sleutel-ras één, dat zijn er 9 voor de wereld en dat er verder voor elk onder-ras nog weer een aparte profeet is. Dat is voor degenen die met dergelijke indelingen op de hoogte zijn makkelijk na te rekenen. Deze zijn echter niet wat men noemen wil Elohim. Als men deze wil gaan toepassen, dan hebben we hier te maken met een vervalsing, want de Elohim zijn de regeerders niet van een planeet, maar zijn de regeerders van een zonnestelsel. Zij zijn dus de regeerders van een leden dragend zonnestelsel. Als zodanig creërende geesten die onmiddellijk onder God ressorteren, Hebreeuwse hiërarchie.

Vraag: Wanneer men nooit eens een zinrijke droom heeft, niet helderziende, helderhorend is, betekent dit dat men dan nog op een lage trap van bewustwording staat?

Antwoord: Nee, het betekent hoogstens dat u normaal bent, (hilariteit). Sta mij toe te verduidelijken. De normale toestand van de mens betekent dat geen bewust droomleven, geen bewust gaan door de tijd nog mogelijk zijn, betekent verder dat helderhorendheid, helderziendheid en al deze verdere begaafdheden, over het algemeen tot stand komen door een abnormale toestand van de weefsels, eerder dan door een zuiver verdienste van de geest. Slechts voor enkelen is dit anders. Ongeveer 90% van alle helderziend- of helderhorendheid e.d. is niet beheerst. Alleen degenen die werkelijk zelfstandig deze capaciteiten beheersen, hebben daar zegswijze over, zeggingskracht over, beter gezegd en zijn dus in staat om hier bewust, zoals u met uw zintuigen doet, te opereren. Dezen alleen zijn bewust en dat betekent

dat zij een hogere ontwikkeling van hun geestelijke zintuigen hebben bereikt, maar betekent nog niet eens dat zij een hoger geestelijk peil hebben bereikt. Vandaar mijn uitlating: "nee, dan bent u normaal". Ik hoop dat ik het duidelijk heb gezegd.

Vraag: In Hebreeën 12 vers 25: Ziet toe, dat Gij dien, die spreekt, niet verwerpt, want indien deze niet zijn ontvloden, die degenen verwierpen, welke op aarde Goddelijke antwoorden gaf, veel meer zullen wij niet ontvloden, zo wij ons van dien afkeren, die van de hemelen is. Kunt u daar een uitlegging van geven?

2. Brief aan de Hebreeën, wie heeft die geschreven? Er staat Paulus.

Antwoord: Brief aan de Hebreeën wordt inderdaad onder de Paulinische geschriften gerekend, werd niet door Paulus maar door één van zijn secretarissen geschrevenen tevens beïnvloed door een zekere Simeon. Wat betreft het eerste: gij zult niet verwerpen hem die spreekt. Dit betekent: er zal veel gesproken worden uit de naam des Heren, gij zult niet verwerpen wat gesproken wordt, maar ge zult het testen en toetsen, opdat ge, wanneer Hij Zijn woord wederom op deze aarde laat horen, Hem zult erkennen en Hem niet zult verwerpen. Voldoende?

Reactie: Dank u wel.

Vraag: Is ons karakter onveranderlijk en is onze levensloop vaststaand en bepaald en niet afhankelijk van het toeval?

Antwoord: Van het toeval is inderdaad uw levensloop niet afhankelijk, ik kom daar later op terug. Wat uw karakter betreft, dit is erfelijk en vastgelegd in het lichaam. U bent echter in staat door een voortdurende ombuiging van dit karakter, het gehele karakter te veranderen en wel naar uw eigen behoefte en inzichten. Een voortdurende aanpassing van het lichaam maakt zelfs dat een erfelijke voortplanting van de nieuwverworven karaktereigenschappen mogelijk is. Dat is de eerste vraag. Tweede vraag: Het leven is niet vastgelegd en bepaald in een totale lijn, wel wordt u beperkt in uw vrijheid door de maatschappij waarin u leeft, de tijd waarin u leeft, de wijze waarop u karakter heeft e.d., u bent echter vrij in staat om al deze te variëren en te veranderen naar uw beste weten en inzicht, zodat wij hier eerder kunnen spreken van belemmeringen dan van een reële beheersing van uw eigen wezen en vrijheid.

U bent volledig vrij en onafhankelijk van het toeval als u geestelijk bewust bent. Bent u dus niet geestelijk bewust, dan kunt u niet alles overzien en dan zullen veel dingen voor u onverwacht komen, deze noemt u toeval. Toeval en werkelijkheid bestaat niet, het is altijd een samenloop van omstandigheden die van tevoren vast te leggen waren en voorzienbaar waren. Ik hoop dat dit voldoende is. Op zichzelf is het een materie waardoor menig onderwerp van stof zou kunnen worden voorzien natuurlijk.

Vraag: Er zijn op de wereld volgens menselijke begrippen veel onrechtvaardigheden. Nu is dit volgens mij een tekort van onze kennis in het totaal van de dingen, want in het AI kan volgens mij geen onrechtvaardigheid bestaan, omdat het AI dan niet kon bestaan.

Is dit juist? Zo ja, zou u het dan nog wat duidelijker willen formuleren?

Antwoord: Elke evenwichtigheid vernietigt zichzelf wanneer ze in een vaste cyclus moet bewegen. Het gehele AI, de gehele kosmos, ook de menselijke samenleving is een vaste cyclus. Wanneer hier inderdaad een onrechtvaardigheid, dus een onevenwichtigheid zou bestaan, dan zou de mensheid zichzelf moeten vernietigen, dan zou de wereld ondergaan etc. Kort gezien is het zo dat het z.g. onrecht meestal voortkomt uit de valse waardering die de mens heeft voor de waarde die de aarde en het leven op aarde hun bieden. Voldoende voor u?

Reactie: Dank u wel.

Vraag: Ik wilde u graag vragen. Is een bewuste geest gelukkiger dan een tevreden mens?

Antwoord: Dit ligt eraan in hoeverre die geest bewust is, want in de diepste duisternis zijn ook bewuste geesten. Bewust zijn is geen norm voor geluk. Maar een bewust zijn waarbij het bewustzijn tevens leidt tot harmonisch zijn, inderdaad, dat voert tot een geluk dat groter is dan tevredenheid van een tevreden mens. Een tevreden mens kan onharmonisch zijn, maar te laks en te lui om zich te verzetten tegen de omstandigheden. In een dergelijk geval acht ik zo'n mens zeker niet gelukkig. Ik hoop dat dit antwoord voor u voldoende is.

Vraag: Bestaan er z.g. tweelingzielen? Heeft ieder mens in de andere sfeer een tweelingziel die over hem waakt? En als dat zo is, hoe geschiedt dan, na het overgaan

van die mens de ontmoeting met zijn tweelingziel in die zin dat deze hem het overgaan gemakkelijk maakt? Blijft aan gene zijde de tweelingziel onafscheidelijk aan zijn of haar tweelingbroeder of -zuster verbonden? Moet de tweelingziel van een man beslist een vrouw zijn en de tweelingziel van een vrouw een man? Waarom bestaan er tweelingzielen?

Antwoord: Eén: ja, twee: nee. Drie: en wat verder volgt tot de laatste, niet te beantwoorden, gezien de onjuiste premissen. Tweelingziel betekent: een ziel die zo volledig aanvult eigen weten, kennen plus bewustzijn, dat door de samenwerking van deze beide zielen een hogere bewustzijnsgraad wordt bereikt. Is dit inderdaad het geval, dan zien wij een volledige samenwerking waarbij deze tweeheid als eenheid optreedt, zich eventueel zelfs weer verenigend met een andere eenheid of twee eenheid, zo komende tot een volledig besef en begrip waarbij alle delen onderling eigen soevereiniteit opgeven en in onderlinge samenwerking tegenover de buitenwereld één geheel vertonen. Dat zijn tweelingzielen.

U zult begrijpen dat daarom het voor mij onmogelijk is te beantwoorden of een tweelingziel een man, voor de man altijd een vrouw moet zijn of omgekeerd. Ik geloof het niet en meen dat dit berust op het valse voorstellingsvermogen van de mens die tweelingzielen eerder wil zien als een soort eeuwige Romeo en Julia. Wanneer dus een tweelingziel bestaat die volledig bij u aangepast is en ze zou vóór uw overgaan door liefde met u gebonden zijn, dan zal zij inderdaad op u blijven wachten en dus wachten op een moment dat u haar sfeer betreedt, om met haar verder te gaan en daardoor een volledig bewustzijn gezamenlijk en een sneller stijgen te kunnen bewerkstelligen. Wanneer echter de vraag wordt gesteld in die zin dat ieder een tweelingziel heeft die al vast over hem waakt in de zin van een soort engelbewaarder, moet ik u zeggen: nee, dat bestaat niet, wel diegenen die door liefdebanden met u gebonden of door gemeenschappelijke belangstelling, die voor u zorgen, die waken en die u altijd vergezellen, die daarbij ook tevens een taak van het Licht volvoeren, maar die nooit tot een eenheid met u zullen komen. Dat zijn dus geen tweelingzielen. Ik hoop dat ik daarmee deze vragen voldoende heb recht gezet en beantwoord.

Reactie: Dank u wel.

(De laatste vijf vragen - door één persoon gesteld - en de daarop gegeven antwoorden beslaan ongeveer een folio bladzijde, dit moesten wij met het oog op de beschikbare ruimte tot de volgende week laten liggen).

Aan het slot hiervan merkt de intelligentie nog op: Vrienden, voor ik "Het Schone Woord" het woord geef zou ik alleen nog op willen merken dat ik door de veelheid van de vragen door de ingewikkeldheid van sommige problemen, niet in staat was volledig op elke vraag in te gaan. Ik heb, zover als dat mogelijk was, het mij bekende en het ons bekende gecompriemd in enkele woorden. Wanneer u deze niet begrepen of verstaan heeft, dan bestaat voor u de mogelijkheid om deze na te lezen en zult u daaruit waarschijnlijk toch nog wel kunnen begrijpen wat ik bedoeld heb. Ik maak mijn verontschuldiging daar waar ik tekort geschoten ben en geef het woord over aan "Het Schone Woord".

Goedenavond.

HET SCHONE WOORD

Goedenavond vrienden. ("Het Schone Woord" van 9 Juli)

Wij zullen dan deze bijeenkomst gaan besluiten met de rubriek "Het Schone Woord". Ik meen dat u geen bezwaar zult hebben wanneer ik daarvoor kies de z.g. poëtische vorm, uitdrukkelijk daarbij stipulerende dat wij in geen dele trachten of pogen iets van literaire waarde tot stand te brengen. Mag ik u verzoeken 5 of 7 woorden op te geven, die wij in de these zullen verwerken, hetzij woordelijk of naar inhoud.

Reactie: Geluk - Inzicht - Verwachting - Bewustwording - Ontwaken - Ernst - Rechtvaardigheid.

Spreker: Wanneer bij het ontwaken van de geest, wij tot inzicht en bewustwording komen, zien wij de rechtvaardigheid van de dingen, vinden daardoor het geluk waar wij altijd naar gezocht hebben. Voor u als these aanvaardbaar?

Reactie: Ja.

Met sidderende oogopslag
 Groet ik 't licht van een nieuwe dag.
 Aarzelend, loom nog, rek ik de leden,
 Om zo dadelijk weer in het leven te treden
 En ik vraag mij: wat brengt mij deze dag?
 Ontwaken, 't is bitter de boeien te slaken
 Van dromen en zoete gezapige rust.
 En in mij is een verlangen naar dromen
 En zoek ik nog steeds weer naar vrede en rust.
 Maar ontwaakt er geen vrede, een jagen met slagen
 Zweept mij de dag in het noodlot voort
 Ik moet verder leven,
 Ik moet verder streven,
 Ik kan niet meer dromen ongestoord in mijzelf.
 Gaan moet ik de weg
 Die 't ontwaken mij wijst,
 En in mij rijst
 Het eerst begrijpen
 Van de noodzaak van 't bestaan.
 Bewustwording doet mij de deuren
 Van 't volle leven opengaan.
 En ik zie de wereld
 Met lachen en leven
 Met streven
 En zoeken naar mens'lijk geluk
 En ik wend ook mij zelve daar in dat leven
 Maar breek op mijn zoeken mij zelve, vaak stuk,
 Want ik heb nog geen inzicht
 In de waarden van 't leven,
 Ik kan nog niet spelen
 Met wat het leven mij geeft.
 Toch wil ik niet verhelen
 Dat in mij blijft streven
 De Kracht die mij eenmaal geschapen heeft.
 Het inzicht der waarheid
 Brengt mij het bewustzijn,
 In mijn falen ligt grote rechtvaardigheid,
 Want ik heb geen recht voor mij zelve te vragen
 De wondere Krachten der Eeuwigheid,
 Zonder mij zelve eerst te begeven
 Zoekend en werkend en strevend steeds door
 In 't aardse leven
 Te trekken op de akker des tijds
 Mijn kleine voren,
 Mede patroon van de Eeuwigheid.
 Zo weet ik rechtvaardig is heel mijn leven,
 Rechtvaardig is 't leven in geest en in tijd,
 Maar het geluk, mij beloofd,
 Werd nog niet mij gegeven.
 Ik zoek naar een Kracht uit de Eeuwigheid
 Die mij ontrukkt aan al deze dingen,
 Beperkt en bekrompen, zo stoffig en duf
 En 't lijkt mij als wordt mijn denken

M'n streven en leven
Nodeloos leeg, moe en suf.
En dan, als een droom volgt opnieuw het ontwaken,
Ik zie plots de Goddelijke Heerlijkheid,
Ik weet nu, alle, alle waarden des levens
Hebben samen mij voorbereid
Voor dit moment van heerlijk ontwaken
Van 't slaken der boeien en ketenen
Van geest en stof.
Nu kan ik begrijpen de werkelijke dingen,
Uit de verwachting, het zoeken werd vervulling,
Met lof wil ik zingen
Mijn God, voor de dingen
Gegeven aan mij in deez' eeuwigheid
En danken Hem voor al mij gegeven
In 't leven
Dat hiervoor mij voorbereidt.
Zo, gaand langs de wegen van waken en dromen
Gaat de mensheid de weg van alle bestaan,
Vol verwachting, vol wensen
Vol zoeken naar vrede, geluk
En toch geprest tot bestaan,
Tot bewustwording, inzicht komen
En openen de poorten van 't ik
Voor de oneindigheid.
En dan eerst, dan is het
Dat het dankwoord der eeuwen
Ons wezen ontvliedt,
De mond ons ontglijdt:
Dank voor het wonder van 't Goddelijke
Gij Meester en Schepping der Eeuwigheid.

Goedenavond.